خراسان رضوی

صفحه آخر

دوشنبه
۳ آبان ۱۳۹۵
۲۲ محرم ۱۴۳۸
۸ صفحه/شماره ۳۴۱۳

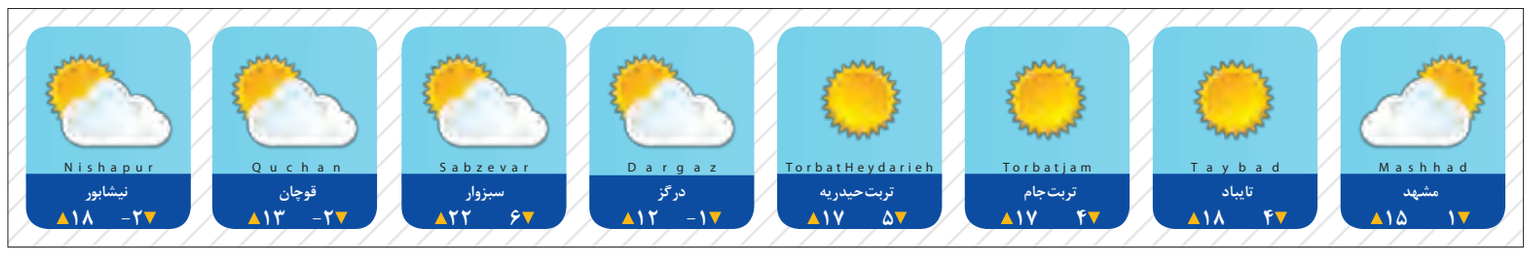

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

پیامبر اکرم(ص)

بدانید که عاقل‌ترین مردم کسی است که پروردگارش را بشناسد و از او پیروی کند، دشمنان خدا را بشناسد و از آنان نافرمانی کند، جایگاه ابدی خود را بشناسد و آن را آباد کند و بداند به زودی به آنجا سفر خواهد کرد و برای آن، توشه بردارد.
(اعلام‌الدین، ص ۳۳۷)

شاعران خراسان قدیم

مولانا

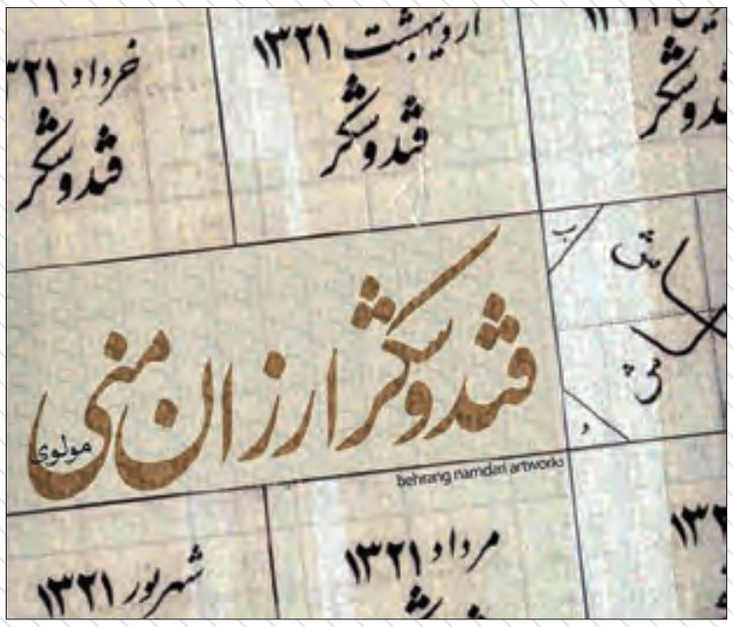

خراسان به روایت خراسان

۳ آبان سال ۱۳۲۹

گوسفندان بلاصاحب در خیابان سعدآباد!

۶۶ سال پیش در چنین روزی روزنامه «خراسان» نوشت:

مشهد؛ خبرنگار خراسان – تعداد ۳۲ رأس گوسفند بلاصاحب در خیابان سعدآباد کشف و به وسیله مأمورین کلانتری بخش ۵، روز سه شنبه، ضمن ارسال پرونده به آگاهی فرستاده شد. معلوم نیست این گوسفندان چگونه و چرا از آن منطقه سر درآورده‌اند.

اشرار و راهزنان در منطقه دولچاه سرکوب شدند

مشهد؛ خبرنگار خراسان– از قرار اطلاع، آقایان سروان فریدون بلوچ قرائی و ستوان یکم فتح‌ا... صارمی که با عده‌ای از افراد گروهان نگهبانی مشهد مأموریت تعقیب و سرکوبی اشرار را داشتند که در منطقه اسفراین و سبزوار مشغول راهزنی بودند، پس از ۲۴ ساعت زد و خورد در ناحیه دولچاه، دو نفر از سارقین را مجروح و دستگیر کردند که یکی از آنها، ۲۴ ساعت بعد فوت و دیگری هنوز مجروح و به دادگاه لشکر تحویل و در بیمارستان لشکر ۸ خراسان بستری است. ضمناً دو تفنگ ورندل، مقداری فشنگ برنو، ۶ عدد پوستین، دو خنجر، دو عدد تبر و یک دوربین از آنها اخذ و تحویل گردید. هنوز هم مأمورین در تعقیب سارقین هستند و زد و خورد ادامه دارد. در این درگیری‌ها یک نفر از مأمورین نگهبانی نیز زخمی شده است.

جوهر بنفش طفل مشهدی را مسموم کرد

مشهد؛ خبرنگار خراسان– طفلی به نام امیر عابدین‌پور، ضمن خوردن آجیل، مقداری جوهر بنفش خورده و مسموم گردیده بود. خوشبختانه او را به سرعت به بیمارستان دویست تختخوابی رساندند و پزشکان توانستند او را معالجه [کنند] و نجات دهند.

کتک زدن میراب

عباس و رضا مستاجر سرای ازبک‌ها به گناه استفاده از آب نهر نادری بدون اجازه و پُر نمودن حوض داخل سرای مذکور، از آب نهر و کتک زدن بهرام میراب، با پرونده به دادسرا اعزام گردیدند.

فوت بر اثر خوردن لگد

نیشابور– غلامرضا فرزند محمد ساکن قریه فرخک با لگد به پهلوی کلثوم نام عیالش نواخته است که پس از نیم ساعت فوت می‌نماید. پس از تحقیق از طرف فرمانده و دسته ژاندارمری غلامرضا منکر می‌شود. متهم با پرونده به دادسرای نیشابور اعزام و قضیه تحت پیگرد است.

نمای تاریخی

عکس کمتر دیده شده از تونل سبز مشهد – بولوار ملک‌آباد – دهه ۶۰

آدم‌ها، قصه‌ها

شریعت

گفت‌وگویی از جنس توپ و تور با بهترین داور سال ۲۰۱۶ آسیا؛

از سوت اول در جوانی تا اخراج رونالدینیو از زمین

همین چند روز پیش خبرش بر پیشانی خبرگزاری‌ها و روزنامه‌ها نشست؛ اینکه او قرار است، ۲۷ روز دیگر در شهر کوالالامپور و در یک مراسم رسمی، از سکو بالا برود و در حالی که حضار او را پُرشور تشویق می‌کنند، جایزه ویژه بهترین داور آسیا در سال ۲۰۱۶ را از مسئولان کنفدراسیون بگیرد. به این مناسبت به سراغ محمد فغانی مربی و داور فوتبال رفتیم و با او درباره موضوعات مختلف از جمله دلایل این موفقیت‌هایش صحبت کردیم:

با رفقا هنوز هم به همان زمین قدیمی می‌رویم و فوتبال بازی می‌کنیم

فغانی، متولد اولین روز از فروردین ماه ۱۳۵۷ در روستایی در شهرستان کاشمر است. خودش می‌گوید: راستش را بخواهید، روز عجیبی برای قدم گذاشتن به این دنیا بود. او بعدها با خانواده به شهرری مهاجرت کرد و بخشی از دوران کودکی و نوجوانی را در این شهر گذراند. وی می‌گوید که سایه پدر بزرگی بر سرش بوده و همان باعث شده است تا او فوتبال را به عنوان یک هدف برای زندگی انتخاب کند؛ «پدرم، محمد فغانی مربی و داور پیشکسوت فوتبال بود. علاقه‌اش به توپ و تور، مرا هم عاشق این رشته کرد.» وی ادامه می‌دهد: در کودکی پاتوق من زمین آسفالتی در گوشه‌ای از محله‌مان بود که بعد از اتمام مدرسه با بچه‌ها در آن به بازی می‌پرداختیم. خلاصه آن‌قدر گرم بازی می‌شدیم که حتی پدرم نیز شاکی می‌شد و می‌گفت باید حواسم به درسم باشد. هنوز هم آن زمین به همان وضعیت وجود دارد و هنوز هم بچه‌ها در آنجا فوتبال بازی می‌کنند. جالب است که بدانید گاهی که با دوستان قدیم جمع می‌شویم و به یاد خاطرات گذشته و کودکی در آن پا به توپ می‌شویم.

خانواده‌ای عاشق داوری

فغانی سابقه بازیکنی فوتبال در تیم نوجوانان بانک ملی تا لیگ دسته دوم ایران را در کارنامه دارد اما در نهایت یک روز، «داوری» را بر «بازی» ترجیح می‌دهد و از اینجاست که روند ثبت عناوین درخشان در کارنامه او آغاز می‌شود. برخی از مهم‌ترین قضاوت‌های او بدین شرح است: دیدار رده‌بندی جام باشگاه‌های جهان ۲۰۱۳، دیدار رفت فینال لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۱۴، دیدار فینال جام ملت‌های آسیا ۲۰۱۵، دیدار فینال جام باشگاه‌های جهان ۲۰۱۵ و دیدار فینال فوتبال المپیک ۲۰۱۶ ریو. فغانی می‌گوید: پدرم و برادر کوچک‌ترم داور هستند. خواهرانم و البته همسرم نیز دوره‌های داوری را گذرانده‌اند اما ادامه ندادند. در مجموع پدرم همه ما را به این حوزه علاقه‌مند کرد. اولین خاطراتم از توپ فوتبال، همان بازی‌هایی بود که با پدر می‌کردیم. البته ایشان خیلی حواسش به درس و مشق ما هم بود و تعصب عجیبی روی پیشرفت علمی‌مان داشت.

خوشبختانه همان رویکرد، موفقیت‌های امروز ما را بنا نهاد. وی ادامه می‌دهد: بازی فوتبال را دوست داشتم اما از جایی به بعد دیدم، یک آینده حرفه‌ای خوب برای من در رشته داوری رقم می‌خورد. با همین رویکرد بود که از سال ۷۲ وارد این دوره شدم. بسیاری از دوستانی که هم‌دوره من در کلاس‌های داوری آن ایام بودند، در میانه راه عقب نشستند و این حرفه را ادامه ندادند. بخشی به این دلیل بود که فعالیت طولانی مدت در این حرفه دشوار است. باید صبور باشید تا بتوانید جای خود را پیدا کنید و نتیجه زحماتتان را ببینید. خلاصه حُکم همان هفت خان را دارد. وی تاکید می‌کند که این حرفه همیشه هم برایش شیرین نبوده است و گاهی در انتخابش دچار تردید می‌شود؛ «گاهی وقت‌ها به دلیل هجمه‌هایی که به داوران وجود دارد، احساس می‌کنم اگر فوتبال را انتخاب می‌کردم، بهتر بود. هیچ وقت از داوری پشیمان نشدم اما گاهی نامهربانی‌ها دلزده‌ام می‌کند.»

از اولین سوت در جوانی تا اخراج رونالدینیو از زمین

از او درباره اولین بازی که آن را داوری کرده است می‌پرسیم، در پاسخ بیان می‌کند: نخستین باری که سوت زدم، کمک داور بازی تیم بانک کشاورزی با آرارات بودم و دستیار فرشید افشار. در این بازی رسول خطیبی خیلی به داور اعتراض می‌کرد. در نهایت هم بابت همان اعتراض‌ها اخراج شد. من خیلی جوان بودم و کنترل خطیبی برایم کمی دشوار بود اما در نهایت آن بازی تجربه خوبی از کار درآمد و به من یاد داد که چطور در چنین مواردی خوددار باشم. وی بر این مان توضیح می‌دهد که ۱۵ سال پس از شروع داوری، موفق می‌شود تا واژه «بین‌المللی» را کنار عنوان داوری‌اش بنشاند؛ به همین دلیل یکی از شیرین‌ترین خاطراتش قضاوت در جام باشگاه‌های آسیا، رقابت‌های باشگاه‌های جهان و بالاخره المپیک بوده است. این داور جوان در ادامه عنوان می‌کند: من در کنار کار داوری به عنوان کارمند در شهرداری منطقه یک ری نیز مشغول به کارم. با توجه به اینکه شهر ری کوچک است، همه مرا می‌شناسند و حتی بعضی همشهریان، روزهایی که قضاوت دارم از در منزل همراهم می‌شوند تا سفارش تیم محبوبشان را بکنند و بعد از بازی نیز دوباره تا منزل همراهم می‌آیند و با شوخی و ملاطفت انتقادهایشان را می‌گویند. ادامه حرفمان با او را می‌بریم سمت موفقیت‌هایش. خودش بر ایمان تعریف می‌کند که؛ «من سال‌های ۲۰۱۰، ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ کاندیدای بهترین داور بودم اما انتخاب نشدم و با توجه به موفقیت‌هایی که در دو سال اخیر داشتم، توانستم امسال این عنوان را برای کشورمان کسب کنم.» وی تاکید می‌کند: بهترین خاطره‌ام همان لحظاتی بود که در حضور ۳۰۰ نفر نام مرا به عنوان داور در رقابت‌های باشگاه‌های جهان یافینال المپیک صدا زدند. فغانی می‌گوید که یکی از سخت‌ترین سوت‌هایی که زده، در بازی رده‌بندی جام باشگاه‌های جهان بوده است که در همان رقابت، ناگزیر می‌شود رونالدینیو را از زمین مسابقه اخراج کند.

دوست ندارم پسرم داور شود

از این داور جوان از علاقه خانواده‌اش به فوتبال می‌پرسیم، در پاسخ بیان می‌کند: پسرم چهارده سال دارد و فوتبال بازی می‌کند اما هیچ وقت تشویقش نکردم به سمت داوری برود، چرا که شرایط داوری در کشورمان خوب نیست، دوست ندارم سختی و فشارهایی را که خودم تحمل کردم، او نیز تجربه کند؛ ترجیح می‌دهم اگر دوست داشته باشد، فوتبالش را ادامه دهد و صد البته پیش از آن درسش را مجدانه پیگیری کند.

خاطرات سفری کودکانه به مشهد

اما حرف آخر این داور جوان با ما درباره خاطراتش از مشهد است؛ «خدا بیامرز عمویم راننده اتوبوس بود و در مسیر مشهد– کاشمر کار می‌کرد. یک بار در یکی از سفرهایش، همراه او شدم. صندلی جلو و در کنار راننده نشسته بودم و تمام سفر با خیال دیدن مشهد سپری شد. این شهر زیباتر از آن چیزی بود که در ذهن داشتم. بعد از زیارت در یکی از مغازه‌های قدیمی اطراف حرم ناهار خوردیم و بازگشتیم، خلاصه تا مدت‌ها بهترین لذت زندگی برایم فکر کردن به آن سفر بود. حالا هم هروقت آقا بطلبد و مشهد بیایم، اول می‌روم زیارت و بعد به سراغ کارهای دیگرم می‌روم.»

یادداشت

دکتر ابراهیم رزاقی

اقتصاددان و عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

گره تولید در اقتصاد ایران باید با رفع موانع تولید باز شود

بررسی لایحه اصلاح قانون کار، پس از حرف و حدیث‌های متعدد در کمیسیون اجتماعی مجلس انجام شد. تشکل‌های کارگری و حتی کارفرمایان تاکید دارند که این قانون در غیاب نظرات آن‌ها نگاشته شده است.
متاسفانه مناسبات کار در ایران، به طور عمده با همین رویکرد دنبال می‌شود، یعنی غفلتی انجام می‌گیرد و در پی آن اعتراض‌ها و گلایه‌ها، فشاری را برای اصلاح آن اعمال می‌کند. یا اساسا متون قانون آن‌قدر ابهام دارد که به واسطه تشتت در تفسیر آن‌ها، در نهایت ده‌ها آیین‌نامه و... صادر می‌شود.
حقیقت آن است که برای رفع مشکلاتی که امروز گریبانگیر بخش تولید ماست و یا دشواری‌هایی که واحدهای کوچک اقتصادی از سر می‌گذرانند، نمی‌توان بر طبقه کارگر فشاری وارد کرد یا از این بخش مایه گذاشت.
دلایل ضعف در بخش تولید را باید در زمینه‌های دیگری جست. در حقیقت حضور پررنگ دولت در اقتصاد، سود کلانی که در بخش واردات و دلالی است و ثروتی که از احتکار، نصیب گروه خاصی می‌شود، شرایط اقتصادی کشور را تحت‌الشعاع قرار داده و تولید را با دشواری و رکود مواجه ساخته است.
در مسیر چاره‌جویی برای حل مشکلات، نباید نیروی کار در ایران مورد اجحاف قرار گیرد. در حقیقت حتی کارفرمایان نیز اذعان دارند که با اصلاح سیستم‌های بانکی، مالیاتی و... و رفع نواقص در بخش‌های اشاره شده، شکوفایی رقم می‌خورد که از دل آن می‌توان رفاه نیروی کار را نیز تامین کرد.
حقیقت آن است که اگر قرار باشد برای این موضوع قانونی نگاشته شود، این قانون باید جامع و مانع باشد. قانونی که همه مبانی و اصول مربوط به موضوع را داشته باشد تا شفافیت لازم را برای مجریان قانون و کسانی که آن قانون برای آنها وضع می‌شود، فراهم آورد. همچنین قانونی وضع شود که از وجود همه چیزهایی که تفسیر و برداشت از آن را دچار دوگانگی و چندگانگی می‌کند، مبرا باشد. حوزه کار ما در این برهه نیازمند چنین قانونی است.
یکی از دغدغه‌های اصلی جامعه کارگری این است که در این قانون بستری فراهم شود که به واسطه آن، هزینه نیروی کار به نحوی برای کارفرما پایین بیاید تا کارفرما انگیزه بیشتری برای استخدام نیروی کار داشته باشد اما تقریبا همه کارشناسان امر متفق‌القول هستند که، در شرایط نامطلوب رکود، چنین انگیزه‌ای عملا به‌وجود نمی‌آید، چرا که کارفرما حالا هم بدون مداخله دولت و اصلاح قانون کار، در جذب نیروی کار ارزان، بدون بیمه و با حداقل حقوق آزادانه عمل می‌کند. نهادهای نظارتی هم در اجرای قانون کار سخت‌گیری چندانی ندارند و راضی هستند نیروی کار شاغل باشد ولی اگر حتی حداقل مزد را نگرفت و بیمه هم نشد، با کارفرمای متخلف برخوردی نشود. طرح چنین اصلاحاتی در بهبود وضع اشتغال در ایران ثمری ندارد، و حتی پیامدهای آن می‌تواند برای آینده خطرناک باشد.
باور قانون‌نویسان و قانونگذاران باید این باشد که در چرخه تولید، سهم کارگر هم پُررنگ است و در حقیقت اگر این حلقه دچار مشکل شود، این چرخه نیز معیوب می‌شود.
دولت که در این میان نقش اساسی دارد هم نمی‌تواند از سهم خود در این بخش غفلت کند و بار مسئولیت و ضعف خود را در بخش‌های دیگر بر حوزه نیروی کار تحمیل نماید.
متاسفانه امروز مسئولان ما زعم آن دارند اقدامی که انجام می‌دهند کمکی است به تولیدکننده‌ها، در صورتی که این نگرش نادرست است. بخشی از سیستم تولید ما درگیر مونتاژ شده است و از این حیث رشد و توسعه و حتی رقابت‌پذیری را تجربه نمی‌کند. اینجاست که سیستم همه تلاش خود را برای رشد، با کم کردن هزینه‌ها و لو هزینه‌های نیروی کار محقق می‌کند.
راهکار اصلی باید بسط و توسعه تولید باشد. روند نزولی سرمایه‌گذاری نشان می‌دهد اقتصاد ایران قادر به ایجاد فرصت‌های شغلی مولد نیست و حتی مشاغل موجود نیز در خطر است. در چنین شرایطی باید اذعان کرد که هزینه نیروی کار مانع اصلی سرمایه‌گذاری نیست، بلکه اطمینان نداشتن به آینده و وضعیت نامشخص و مبهم فردای اقتصادی ایران از یک‌سو و کاهش تقاضای مردم از سوی دیگر، سهمی عمده در بروز این مشکلات دارد.
نمی‌توانیم با این راهکارهای ساده، در این شرایط رکود، مسئله پیچیده اشتغال را حل کنیم. تصور اینکه با کاهش هزینه نیروی کار می‌توان کل مشکل را برچید، درست نیست؛ با ایجاد آرامش، امنیت و چشم‌انداز باثبات برای آینده شاید بسیاری از کسانی که پول کلانی دارند با امید و انتظارات بهتری شروع به کار کنند و مشکلات حوزه تولید و اشتغال هم کم شود. در شرایط فعلی مشاغل غیررسمی با مزدهای پایین و بدون پوشش بیمه، معضلی برای جامعه است. فقر شاغلان، آسیب‌های اجتماعی گسترده‌ای به دنبال دارد که نمی‌توان آن را برطرف کرد؛ پس نباید انتظار داشت با اصلاح قانون کار و پایین آوردن حقوق و تلطیف شرایط استخدام نیروی کار برای کارفرمایان، مشکلی رفع شود.
گره تولید در اقتصاد ایران باید از طریق رفع موانع تولید باز شود؛ موانع اصلی تولید در اقتصاد ایران در رابطه‌ای است که درون مجموعه نیروهای طبقه اقتصادی و سیاسی مسلط وجود دارد، یعنی رابطه بین سرمایه مولد و سرمایه نامولد که به نفع سرمایه نامولد است؛ این یعنی ضرورت مبادرت به حجم عظیمی از تغییرات در سیاست‌های مالی دولت، تغییر جهت‌گیری بانک‌ها و نوع نظارت بر شبکه بانکی و اصلاح روش‌ها و....

مشهد # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

حامد بهداد این عکس را از اکران خصوصی فیلم «هیهات» ویژه خانواده شهدا، در صفحه شخصی خود به اشتراک گذاشت.

رضا رفیع هم که با جمعی از هنرمندان به دیدار بیماران تحت پوشش انجمن خیریه استومی (بیماری بسیار حاد گوارشی) رفته بود، از ضرورت کمک به مبتلایان به این بیماری نوشت و خواستار توجه دولت به این بخش شد.

عکسی از صفحه اینستاگرامی منسوب به حجت‌الاسلام رئیسی تولیت آستان قدس رضوی بر سر پیکر شهید مدافع حرم

پلخمون باز

طنز

۱. چو عضوی به درد آورد روزگار؛
دگر عضوها فیلم مگیرن مذارن تو شبکه‌های اجتماعی
بعلللللله!!!!
۲. سر کوفت‌های پدران آینده به فرزنداشون:
مو همسن تو بودُم شیش هفتا گروه تلگرامِ ره باهم مچرخوندم
اون وقت تو چی؟
۳. یَگ بار یه آگهی تست صدابِری خوانندگی دیدُم، رفتُم طرف گفت صدات خوبه، فقط سعی کن زیر بُخونی. گفتُم: زیر چی؟ گفت: زیر محدوده بسامد شنیداری انسان!!
۴. بابام آمده تو اتاق قاب عکس بچگیامو دیده، بهم مِگه: مُخ دلنگون ببین قبلنا چه ناز بودی ایقد ابراز احساساتش وسیعه که تو حلقم جانمره!
۵. زرافه‌ها تا بیان از ترس آب دهنشان قورت بدَن خطر رفع شده، آقا چرا فحش مِدی، خواستُم معلوماتُمه به رخ بکِشُم.

آموزش لهجه مشدی

طنز

کله‌ونگ
مشغول چیزی وقت گیر شدن
Being busy

ناسوس
تلمبه دوچرخه
Bikes Pumps

لَخه
کهنه پاره
Worn